

ΕΠΩΔΟΣ

'Από τὴν "ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ,, τοῦ Εὐριπίδη,

Καὶ βλέπω πέρα
 Σιμὰ στὰ πλοῖα,
 Τὸν Ἀχιλλέα,
 Σὰν τὸν ἄερα,
 Μὲ τὴ χρυσή του
 τὴν πανοπλία,
 Νὰ παρατρέχη
 Καὶ νὰ βροντᾷ
 Γοργὸ στοῦ Εὐμήλου
 Τὸ ἄρμα κοντά,
 Ποὺ τέσσερ' ἄτια
 Σαίρουν καθάρια,
 Μὲ τὰ χρυσᾶ τους
 Τὰ χαλινάρια.
 Τὰ δαίρνει ὁ Εὐμήλος
 Καὶ τὰ κεντροῦει
 Τὰ δυὸ τὰ μέσα
 Ποὺ τὰ κρατάει
 Βαρὺ τιμόνι
 Σφιγτοδεμένα
 Μαῦρα μὲ κάτασπρες
 Βοῦλς σπαρμένα.
 Τ' ἀπ' ἔξω ἀνεμίζουν
 Ὅριᾶ μιὰ πύλη,
 Μ' ἄσπρο σημάδι
 Πάνω ἀπ' τὸ νύχι.
 Γέρονον στὴ βόλτα
 Στήνουν τ' αὐτιά
 Πετῖν τὰ πόδια τους
 Σπίδες, φωτιά.
 Μά... κείνος πάντα
 Δίπλα τους τρέχει,
 Μέσα στὴ σλόνη
 Φτερά, λές, κ' ἔχει..... !

ΑΛΕΚΟΣ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

— Τὸ περασμένο Σαβατόβραδο τοῦ «Νουμά» εἶτανε ἀπὸ τὰ πιὸ εὐχάριστα. Ἦρθε ὁ φίλος Γιαννιὸς μὲ τὴ γυναῖκα του, ὁ Κώστας Παρορίτης, Ν. Ποριώτης, Ρήγας Γκόλφης, Γεώργιος Δημοτριάδης, Φῶτος Γιοφύλλης, Σαράντης Ἀρχέλαος καὶ ἄλλοι πολλοὶ νέοι, καὶ περᾶσαμε τρεῖς ὡρες ἀλάερες, δίχως πόσα ἀκαδημαϊκὴ καὶ σοφὴ συζήτηση, μὰ μὲ ἄσοφες φιλικὲς κουβεντοῦλες καὶ μὲ ἀνέκδοτα ξεκαρδιστικά. Τὰ Σαβατόβραδα τοῦ «Νουμά» ἔχουν τὸν τύπο τῆς φιλικῆς συγκέντρωσης καὶ ὄχι τῆς ἐπιθήμες παρουσίας.

GUSTAVE FLAUBERT: 'Ο πειρασμὸς τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου. Μετάφρ. Κ. Βάρναλη (Λογοτεχνικὴ βιβλιοθήκη Φέξη. 1915. Δρ. 3). Ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ ἔργα τοῦ Φλωμπέρ, ἴσως τὸ χαρακτηριστικώτερο. Ἡ μετάφρασί του σὲ γλώσσα ὁπωςδῆποτε δημοτικὴ. Τὸ ὅπωςδῆποτε ἀφορᾷ τὸν ἐκδότη καὶ ὄχι τὸ μεταφραστή.

GEORG BRANDES

ΓΙΑ ΤΟΝ ΊΨΕΝ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

(HENRIK IBSEN INTIME)

Μετάφρ. Α. ΚΟΥΚΟΥΛΑ

3.—

V

Προσπάθησα κάποτε νὰ δείξω πὸς ὁ Ἴψεν, ἀφοῦ εἶχεν ἀρχίσει μὲ τὸν **Τούμουλο** δοκιμάζοντας νὰ μιμηθεῖ τὸν Ἑλενσλέγκερ, (*) κατὰλήξε δουλεύοντας νὰ ἐλευτερωθεῖ ὁλότελα ἀπὸ τὴν ταγγάδα τοῦ ρομαντισμοῦ τῶν ἔργων τῆς νιότητος του (Olof Liljekrans) καὶ ν' ἀποχτήσει τὸ ἦθος του τὸ λακωνικὸ καὶ τὸ δυνατὰ λαξεμένο.

Εἶναι ἀκόμα πιὸ ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσει κανένας πὸς δουλεύει καὶ μεταμορφίζει τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα ποὺ χρησιμεύουν γιὰ νὰ βάλουν σὲ κίνηση τὴ φαντασία του.

Ὁ Kierkegaard κ' ὁ ὁπαδὸς του, ὁ νορβηγὸς Λάμμερς, ποζάρησαν γιὰ τὸ **Μπράντ**. Κι' οἱ δυὸ τοὺς ἐγκαταλείψανε τὴν Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ μιὰν εἴλαβη θέρημη. Ὅπως ὁ Μπράντ κ' ὁ Kierkegaard ὑπῆρξε αὐστηρὸς καὶ μεγάλος κ' ἀπόλειψε καθὼς αὐτὸς ἀπὸ ἕναν πρόωγο θάνατο.

Μὰ ὁ Ἴψεν εἶχε μεταμορφίσει ὁλότελα τὰ διδόμενα, σύμφωνα μὲ τὴς ἀπαιτήσεις τὴς καθαρὰ ἀτομικῆς του. Ὁ Μπράντ θέλει νάνα πέτρινος ὁ ἄνθρωπος κ' εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ κ' ὁ ἴδιος ὁ Ἴψεν ζητᾷ. Ἡ τραχύτητα, ἡ σκληρότητα, ἡ αὐστηρότητα εἶναι τοῦ ἑαυτοῦ του σημάδια τὸ περισσότερο, καθὼς κ' ἡ φλογισμένη ψυχὴ ποὺ δὲ σταματᾷ μπροστὰ σὲ τίποτα, εἶναι καθαρὰ ἡ δική του. Προσωπικὸς εἶναι ἀκόμα κ' αὐτὸς ὁ δισταγμὸς στὴ σύλληψη τοῦ ἔργου, ποὺ δὲν τολμᾷ νὰ δώσει δικαίον στὸν ἥρωα, μὰ ποὺ δὲν μπορεῖ κίολας νὰν τοῦ δώσει κ' ἄδικο, χωρὶς ὅλο τὸ ἔργο νὰ μὴ σωροβολιαστεῖ.

Γιατὶ μέσα στὸ Μπράντ ἐπάρχει ἀνταγωνισμὸς ἀνάμεσο τῆς ἐντολῆς τῆς πραγματικὰ ἀνθρώπινης: Νάσαι ἕνας κ' ὁλάκερος! καὶ τῆς ἐντολῆς τῆς εἰδικὰ χριστιανικῆς: Ἐγκατέρηση! Ἡ πρώτη ἔχει τὴς εἴξεις τῆς σιτὴ συνειδητῆ διανοητικῆ ζωῆ τοῦ Ἴψεν καὶ ἡ δευτέρη στὸ κληρονομικὰ χριστιανικὸ πνεῦμα του.

Ὁ Ἴψεν σκέφτεται σὰν ἕνας παγανιστῆς, ἐγκρίνει τὴν ἐντέλεια τῆς ζωῆς, μολογᾷ τὴν ἀξία τοῦ πρῶματος τούτου, μὰ ὅμοια μὲ τὸ Γκολτσμπίτ, δοκιμάζει σεβασμὸ μπροστὰ σὲ κάθε αὐτοθυσίᾳ τὸ αἰσθημᾶ του εἶναι λιγόνφυγο. Μέσα σὲ ὅλο τὸ ἔργο του, μιὰ ἄρνηση ἐντε-

(*) Ὁ Ἑλενσλέγκερ θεωρεῖται ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ κλασικοὺς ποιητῆς τῆς Δανίας, δημιουργὸς τοῦ Ἑθνικοῦ θεάτρου στὸν τόπο του καὶ συγγραφεὺς πολλῶν δραμάτων, χαρακτηριστικῶν γιὰ τὴ ζωτανία τῆς ἀναπαράστασης τῶν ἀρχαίων σκανδιναυικῶν ἡθῶν. Σ. τ. Μ.

λως ασκητική τῆς ζωῆς, ἀκολουθῶν παράλληλα τῆ συγκατάθεσίν του στὸν πανθεισμό.

Ἄν ξετάσουμε ἀπὸ μιὰν ἄποψη καθαρὰ θεωρητική, ἡ κυρία ἐντύπωση ποὺ μᾶς δίνει εἶναι αὐτὴ ποὺ ἔχουν κ' οἱ ξένοι γενικὰ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ἰψεν. Γι' αὐτοὺς ὁ νορβηγὸς δραματογράφος εἶναι ἕνας καταλυτικῶν παραδόσεων καὶ τῶν κανόνων ποὺ ὄρισε ἡ κοινωνία, ἕνας ἀπόστολος τοῦ κηρύγματος τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς. Μέσ' στοὺς *Βρυκόλακες* εἶναι εἰλικρινὰ ἐπαναστάτης· στὸ *Σόλνες* ἀντικληρικὸς· τὸ κύριο συναίσθημα ποὺ μᾶς γεννιέται ὕστερ' ἀπὸ τὸν *Ἐπίλογο*, εἶναι μιὰ λύπη· ἡ ζωὴ τοῦ ἥρωα λογιέται φταρμένη, γιὰτὶ ὄντας ἀποροφηγιμένος ἀπὸ τὴν τέχνη καὶ τὴ φήμη, δὲν μπόρεσε νὰ νοιώσει τὴ χαρὰ τῆς ἀγάπης.

Καὶ ὅμως ὁ σανσουαλισμὸς βρίσκεται παντοῦ μὲ τὴν πλέον ἀποκρουστικὴν μορφή. Ἡ συνοδεία τοῦ Διονύσου μέσα στὸν *Ἀυτοκράτορα καὶ τὸ Γαλιλαῖο*, εἶναι ἀπλούστατα ἀσκημι. Ἡ ἐρωτευμένη ὑπαρξὴ τοῦ Ἄλμερ καὶ τῆς Ρίτας εἶναι ἀντιπαθητικὴ δίχως πολλὰ. Ἄν ἡ γυναίκα εἶναι περὶ φανη καὶ ἀγνή θ' ἀπαρηθεῖ τὸ σφίξιμο τοῦ ἀνδρός, καθὼς ἡ Ἔδδα ἀπαρνέεται τὸ Λέβιπεργ. Καὶ ἄν, ἀντίθετα, εἶναι ὁ ἄντρας εὐγενικὸς καὶ μιᾶς διανοητικότητος ἀνώτερης, θά ναι ἔξω φύλου κ' ἡ γυναίκα τοῦ κάκου θὰ λαχταρᾷ σιμά του, καθὼς ἡ Ρεβέκκα λαχταρᾷ κοντὰ στὸ Ρόσμερ, ἡ Ρίτα κοντὰ στὸν Ἄλμερ καὶ ἡ Εἰρήνη κοντὰ στὸ Ρούμπεκ, ἐνθ' τὰ χρόνια διαβαίνουν. Ὁ πουριτανισμὸς δὲν εἶναι μιὰ φυσικὴ ἐκδήλωση τοῦ συγγραφέα τοῦ ἴδιου αὐτὸς πιστεύει κατὰ τὸ μισὸ στὸν ἀταβισμό καὶ κατὰ τὸ ἄλλο μισὸ ἴσθι συνθήκη. Κεῖ ποὺ ἡ γυναίκα γιὰ ν' ἀρέσει καταφεύγει σὲ γὰζια τόσο γυνδαῖα, σὰν τὸ ἀνακίτεμι τῶν μαλλιών, τὸ κόκκινο φῶς καὶ τὴ σιμπάνια (Ἐϊνολφ), καὶ ἀκριβῶς ὁ σανσουαλισμὸς μᾶς δίνεται μὲ τὴ μορφή του τὴν πιὸ πρόστυχη, τόσο σκεδὸν ἄχαρος, ὅσον ἄχαρες εἶναι καὶ στὸν *Πῆρ Γκύντ* οἱ σκέσεις τοῦ Πῆρ μὲ τὴν γυναίκα τὴ ντυμένη στὰ πράσινα καὶ μὲ τὴν Ἀνίτρα.

Μέσα στὰ τελευταῖα του δράματα, ὅταν ἡ ἀγάπη ἢ δυνατὴ τῆς ζωῆς ἔχει ἀντιπρόσωπο, αὐτὸς μᾶς παρουσιάζεται πάντα ἀρκετὰ χοντροειδής, καθὼς ἡ Κα Βίλτον μέσα στὸ *Μπόρμαν* ἢ ὁ Οὐλφάμ, ὁ κυνηγὸς τῶν ἄρτων, μέσα στὸν *Ἐπίλογο*. Αὐτὸ εἶναι τὸ στίγμα ποὺ ἡ Νορβηγία ἢ κατὰ βάθος προτεσταντική, τέτωσε στὸ μέτωπο τοῦ πιὸ μεγάλου τῆς συγγραφέα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ διὰ πέντε θέσεις ἐργοδοτῶν Γεωργ. Σταθμῶν κ.λπ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 8 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1911 Διατάγματος περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ νόμου ΓΔΚ

τοῦ 1911. προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν 5 θέσεων ἐργοδοτῶν III τάξεως Γεωργικῶν Σταθμῶν ἢ Σχολῶν, προϊσταμένων ἀγροκητῶν καὶ βοηθῶν νομογεωπόνων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Δενδροκομικοῦ καὶ Κηπουρικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν τὴν 16ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ περὶ ὧραν 9ην π. μ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχουσι τοῦ διαγωνισμοῦ ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας (Τριῖμα Γεωργίας), ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, τὴν πρὸς τοῦτο αἰτησίν των ἐπισυνάπτοντες ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος ὀριζόμενα πιστοποιητικά.

Ἡ παρῶσα δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν ἔχουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γνωστοποιεῖ : 1) εἰς τοὺς ἐργοδοτάς οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων τεχνικῶν ἔργων, 2) εἰς τοὺς διευθύνοντας βιομηχανικά ἢ βιοτεχνικά ἐργοστάσια, ἐργαστήρια, ἄλλους τόπους ἐργασίας, ἐν οἷς γίνεται χρῆσις μηχανικῶν ἐργαλείων, 3) εἰς τοὺς κυρίους ἐπιχειρήσεων μεταφορᾶς παντὸς εἴδους, φορητοῦ κινήσεως καὶ ἀποθηκεύσεως, καὶ 4) ἐν γένει εἰς τοὺς κυρίους πάσης ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἐπιχειρήσεως ἐν αἷς χρησιμοποιοῦνται ἐκρηκτικαὶ ὕλαι ἢ γίνεται χρῆσις μηχανικῆς κινουμένης δι' ἄλλης δυνάμεως, πλὴν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ ζώου, ἢτι : ἡ ἐσχὺς τοῦ Νόμου 531 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν παθόντων ἐργατῶν ἀρchetαι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου καὶ ὅτι ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐφεξῆς οἱ τοὶ θὰ εἶνε ὑπεύθυνοι εἰς τὰς χρηματικὰς ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας καθορίζει ὁ αὐτὸς νόμος διὰ πᾶν οἰονδήποτε ἀτύχημα τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς ἐργάτην των κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας των ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς.

Τὴν εὐθύνην αὐτὴν δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσωσι οἱ ὡς ἂν κατὰ τὸν νόμον ὑπεύθυνοι ἐργοδοτὰι ἂν ἀσφαλίσωσι ἑαυτοὺς κατὰ τῶν τοιούτων κινδύνων εἰς τινα ἰδιωτικὴν ἀσφαλίειαν ἢ ἂν καταστήσωσι πλείονες ἐξ αὐτῶν ὁμοῦ, ἀλληλασφάλειαν ἐνούμενοι εἰς συνεταιρισμὸν τοιούτου σκοποῦ. Περὶ τῶν ἀσφαλείων τούτων καὶ τῆς ὁργανώσεώς των τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δίδει εἰς πάντα αἰτοῦντα τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ πληροφορίας.

Δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν ἔχουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 1915.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας)

ΠΡΟΚΗΡΤΕΙΣ

Διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεως γραφέως ἐν τῇ Ἀβερωφείῳ Γεωργικῇ Σχολῇ Λαριίδος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διακηρύττει ὅτι :

Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς τὴν 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἀβερωφείῳ Γεωργικῆς Σχολῆς Λαριίδος πρὸς κατάληψιν θέσεως γραφέως.

Οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσι ὀφείλουσι ἵνα πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποβάλωσι τῇ Διευθύνει τῆς Σχολῆς αἰτησίν ἐπι-